

РЕШЕНИЕ

№ 37

гр. Враца, 19.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на десети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Евгения Г. Симеонова

при участието на секретаря Христина Т. Цекова
като разгледа докладваното от Евгения Г. Симеонова Търговско дело № 20211400900179 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по искова молба вх.№ 3237/30.11.2021 г. на Гаранционен фонд /ГФ/, гр.***, с която против Ц. С. Х., с ЕГН ***** и адрес: с.***, е предявен иск за сумата 163 637,58 лв., представляваща общият размер на изплатени от ищеца обезщетения, лихви и разноски по щета № 210164/28.05.2015 г., присъдени по гр.д.№ 4741/2016 г. по описа на СГС и гр.д.№ 2076/2016 г. по описа на СГС, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на завеждане на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

В исковата молба се твърди, че ищецът Гаранционен фонд на основание чл.288, ал.1, т.2, б."а" КЗ /отм./, сега чл.557, ал.1, т.2, б."а" КЗ, е изплатил обезщетения за неимуществени вреди, присъдени по гр.д.№ 4741/2016 г. по описа на СГС и гр.д.№ 2076/2016 г. по описа на СГС на Л. Д. К. и В. А. К., пострадали като пътник и водач на лек автомобил „Ситроен“, с рег.№ ВР***ВК, при пътно-транспортно произшествие /ПТП/, настъпило на 05.09.2013 г. Посочва се, че виновен за катастрофата е Ц. С. Х., който е управлявал товарен автомобил „Фолксваген“, с рег.№ ВР***АР, с прикачено ремарке-платформа с рег.№ ВР***ЕА, без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на ПТП. Сочи се също, че ПТП е настъпило при следния механизъм:

На 05.09.2013 г. на ПП II-15 между гр.Мизия и с.Войводово, обл.Враца водачът Ц. С. Х. е управлявал т.а. „Фолксваген“, с рег.№ ВР***АР, с прикачено ремарке-платформа с рег.№ ВР***ЕА, но поради техническа неизправност на заключващия механизъм и корозирало обезопасително въже на ремаркетото, последното се откъсва и преминава в насрещното пътно платно, като се осъществява удар между него и лек автомобил „Ситроен“, с рег.№ ВР***ВК. Ударът е леко кос и е в лявата част на лекия автомобил. Повредена е предната лява част, двете леви врати, предна и задна колонки и

тавания сектор отляво. Повредени са и предните фарове, отворени са аербеците, предния капак и е счупено лявото стъкло. Скоростта на лекия автомобил преди настъпването на ПТП е 66 км/ч, докато скоростта на товарния автомобил е 89 км/ч. Причината за настъпване на ПТП е техническата неизправност на теглителния механизъм, лапата и ключалката към ремаркетото, както и подсигурителното въже.

Посочва се, че в нарушение на чл.249 вр. чл.259 КЗ /отм./, сега чл.461 вр. чл.483 КЗ, ответникът е управлявал увреждащия автомобил без действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност” към датата на ПТП.

Твърди се, че Л. Д. К. и В. А. К., които са пътували в лекия автомобил, са се обърнали към ГФ за изплащане на обезщетения за претърпени неимуществени вреди на основание чл.288 КЗ /отм./, сега чл.557 КЗ, но УС на ГФ е отказал определянето на обезщетения, поради непредставяне на достатъчно доказателства, обуславящи основанието и размера на претенциите им. Поради несъгласие с постановения отказ, молителите са образували против ГФ гр.д.№ 4741/2016 г. по описа на СГС и гр.д.№ 2076/2016 г. по описа на СГС. Въз основа на решения по тези дела посочените лица са се снабдили с изпълнителни листове и са образували изп.д.№ 20179200400081 и изп.д.№ 20179200400093 по описа на ЧСИ Й. М. и изп.д.№ 20178230400430 по описа на ЧСИ М. К., в рамките на които след получени покани за доброволно изпълнение ГФ е изплатил следните суми:

На 23.01.2017 г. ГФ е заплатил сума в размер на 800,00 лв. по гр.д.№ 4741/2016 г. по сметка на СГС, представляваща съдебни разходи.

На 30.01.2017 г. ГФ е заплатил сума в размер 1793,76 лв. по сметка на ЧСИ Й. М., представляваща съдебни разходи по изп.д.№ 20179200400081.

На 13.02.2017 г. ГФ е заплатил сума в размер на 26 332,47 лв. по сметка на ЧСИ Й. М. по изп.д.№ 20179200400093, от които 20 000 лв. – главница, 2 974,63 лв. – законна лихва и 3 357,84 лв. – съдебни разходи.

На 19.10.2017 г. ГФ е заплатил сума в размер на 93 074,40 лв. по сметка на ЧСИ М. К. по изп.д.№ 20178230400430, от които 70 000 лв. – главница, 15 272,36 лв. – законна лихва и 7 802,04 лв. – съдебни разходи.

На 28.02.2018 г. ГФ е заплатил сума в размер на 37 636,95 лв. по сметка на В. А. К. по решение по гр.д.№ 2076/2016 г. по описа на СГС, от които 30 000 лв. – главница и 7 636,95 лв. – законна лихва.

На 16.11.2018 г. ГФ е заплати сума в размер на 4 000 лв. по гр.д.№ 2076/2016 г. по сметка на СГС – държавна такса.

Ищецът твърди, че е поканил ответника да възстанови изплатеното от Гаранционен фонд, но той не е погасил задължението си, което поражда правен интерес от търсене на защита по съдебен ред.

В срока по чл.367, ал.1 ГПК не е постъпил отговор на исковата молба от ответника Ц. С. Х..

По делото са събрани писмени и гласни доказателства, които обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, дават основание на съда да приеме за установено от фактическа страна следното:

От приложенияте към исковата молба доказателства е видно, че В. А. К. и Л. Д. К. са подали молба до Гаранционен фонд за изплащане на обезщетения за неимуществени вреди вследствие телесни увреждания, получени при ПТП на 05.09.2013 г., предизвикано от Ц. С. Х. при управление на товарен автомобил „Фолксваген”, с рег.№ ВР***АР, с прикачено ремарке-

платформа с рег.№ ВР***ЕА, за който не е имало валидно сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на ПТП.

По подадената молба е образувана щета № 210164/28.05.2015 г. От приложената справка от базата данни на Информационния център към Гаранционния фонд е видно, че към 05.09.2013 г. за товарен автомобил „Фолксваген“, с рег.№ ВР***АР няма данни за застраховка „Гражданска отговорност“. С Решение № 31-3/27.08.2015 г. УС на ГФ е отказано изплащане на обезщетения за неимуществени вреди, тъй като не е представена влязла в сила присъда, издадена срещу виновния за ПТП водач. Молителите са уведомени за взетото решение с писмо изх.№ 24-01-370/27.08.2015 г., което е връчено на пълномощника им адв.С.Ч. на 02.09.2015 г.

Недоволна от така постановения отказ, Л. Д. К. е предявила иск против ГФ за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди, претърпени вследствие ПТП на 05.09.2013 г. С Решение № 8695/30.11.2016 г. по гр.д.№ 4741/2016 г. по описа на СГС ГФ е осъден да заплати на Л. Д. К. сумата 20 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от ПТП, станало на 05.09.2013 г., заедно със законната лихва върху тази сума, считано от 28.08.2015 г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата 307,00 лв. – разноски по делото. Със същия съдебен акт ГФ е осъден да заплати по сметка на СГС сумата 800,00 лв., както и да заплати на адв.С.Ч. адвокатско възнаграждение в размер на 1 300 лв. За присъдените по делото суми е издадено уведомление от 10.01.2017 г. до ГФ за доброволно заплащане на присъдената държавна такса от 800,00 лв. по сметка на СГС, а на 11.01.2017 г. са издадени изпълнителен лист в полза на ищцата Л. Д. К. и изпълнителен лист в полза на адв.С.Ч.. Въз основа на първия изпълнителен лист, издаден на Л. Д. К., е образувано изп.д.№ 93/2017 г. по описа на ЧСИ Й.М. и с покана за доброволно изпълнение изх.№ 485/30.01.2017 г. ГФ е поканен за заплати доброволно сумата 26 332,47 лв., от която: главница в размер на 20 000,00 лв., законна лихва в размер на 2 974,63 лв. за периода 28.08.2015 г. – 13.02.2017 г., разноски в размер на 307,00 лв., разноски по изпълнителното дело в размер на 980,00 лв., 2 070,84 лв. – такси по Тарифата към ЗЧСИ. Въз основа на втория изпълнителен лист, издаден на адв.С.Ч., е образувано изп.д.№ 81/2017 г. по описа на ЧСИ Й.М. и с покана за доброволно изпълнение изх.№ 362/23.01.2017 г. ГФ е поканен за заплати доброволно сумата 1 793,76 лв., от която: 1 130,00 лв – присъдени разноски, 430,00 лв. - разноски по изпълнителното дело и 233,76 лв. - такси по Тарифата към ЗЧСИ.

Недоволен от отказа на ГФ, иск за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди от същото ПТП е предявен и от В. А. К.. С Решение от 27.06.2017 г. по гр.д.№ 2076/2016 г. по описа на СГС ГФ е осъден да заплати на В. А. К. сумата 100 000 лв. – обезщетение за претърпените болки и страдания вследствие от ПТП, настъпило на 05.09.2013 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 27.08.2015 г. до окончателното му изплащане, както и сумата 135,29 лв. – разноски. Със същия съдебен акт ГФ е осъден да заплати на Адвокатско дружество "Ч., П. и И." адвокатско възнаграждение в размер на 3 480,00 лв., а по сметка на СГС – сумата 4 000,00 лв. За присъдените по делото суми е издадено уведомление от 09.11.2018 г. за доброволно заплащане на държавна такса по сметка на СГС в размер на 4

000,00 лв., а на 11.10.2017 г. по същото дело е издаден изпълнителен лист в полза на В. А. К. за сумата от 70 000 лв. – обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 27.08.2015 г. Въз основа на този изпълнителен лист е образувано изп.д.№ 430/2017 г. по описа на ЧСИ М.Кирова и с покана за доброволно изпълнение изх.№ 9929/12.10.2017 г. ГФ е поканен да заплати доброволно сумата 93 191,07 лв., от която: главница в размер на 70 000,00 лв., законна лихва в размер на 15 389,03 лв. за периода 27.08.2015 г. – 26.10.2017 г., разноски по изпълнителното дело в размер на 2 091,00 лв. и 5 711,04 лв. – такси по Тарифата към ЗЧСИ.

Горната фактическа обстановка се установява от всички посочени по-горе документи.

От приложените по делото преводни нареждания, както и от представената счетоводна справка, която не е оспорена от ответника, се установява, че ищецът ГФ е извършил следните плащания по щета № 210164/28.05.2015 г.:

На 23.01.2017 г. ГФ е заплатил сума в размер на 800,00 лв. – държавна такса по гр.д.№ 4741/2016 г. по сметка на СГС.

На 30.01.2017 г. ГФ е заплатил сума в размер 1793,76 лв. по сметка на ЧСИ Й. М. – доброволно изпълнение по изп.д.№ 20179200400081.

На 13.02.2017 г. ГФ е заплатил сума в размер на 26 332,47 лв. по сметка на ЧСИ Й. М. – доброволно изпълнение по изп.д.№ 20179200400093, от която: 20 000 лв. – главница, 2 974,63 лв. – лихва и 3 357,84 лв. – съдебни разноски.

На 19.10.2017 г. ГФ е заплатил сума в размер на 93 074,40 лв. по сметка на ЧСИ М. К. – доброволно изпълнение по изп.д.№ 20178230400430, от която: 70 000 лв. – главница, 15 272,36 лв. – лихва и 7 802,04 лв. – съдебни разноски.

На 28.02.2018 г. ГФ е заплатил сума в размер на 37 636,95 лв. по сметка на В. А. К. по решение по гр.д.№ 2076/2016 г. по описа на СГС, от която 30 000 лв. – главница и 7 636,95 лв. - лихва.

На 16.11.2018 г. ГФ е заплати сума в размер на 4 000 лв. по гр.д.№ 2076/2016 г. по сметка на СГС – държавна такса.

Общият размер на направените от ищеца плащания по щетата възлиза на 163 637,58 лв.

При така възприетото от фактическа страна, настоящият съдебен състав прави следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл.288, ал.1, т.2, б."а" КЗ /отм./, а сега чл.557, ал.1, т.2, б."а" от КЗ имуществени и неимуществени вреди вследствие на смърт или телесни увреждания и за вреди на чуждо имущество, причинени на територията на Република България, на територията на друга държава членка или на територията на трета държава, чието национално бюро на застрахователите е страна по Многостранното споразумение, и е причинено от моторно превозно средство, което обичайно се намира на територията на Република България, и виновният водач няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, а според ал.12 на чл.288 от КЗ /отм./, а сега чл.558, ал.7 КЗ, след изплащане на обезщетението фондът встъпва в правата на увреденото лице до размера на платеното обезщетение и лихви, както и разходите за определянето и изплащането му.

В настоящия случай безспорно се установи, че с влезли в сила решения по гр.д.№ 2076/2016 г. по описа на СГС и гр.д.№ 4741/2016 г. по

описа на СГС, които са постановени по предявени иски от пострадалите при произшествието лица В. А. К. и Л. Д. К., е разрешен въпроса относно липсата на валидно сключена застраховка "Гражданска отговорност" към момента на ПТП – 05.09.2013 г., както и въпросът за обезщетяването на неимуществените вреди вследствие на телесни увреждания, получени от тези лица.

От събраните доказателства се установи по безспорен начин, че ищецът ГФ е заплатил обезщетения, лихви и разноски в претендирания общ размер от 163 637,58 лв.

При тези съображения, настоящият съдебен състав намира, че са налице посочените по-горе предпоставки за ангажиране регресната отговорност на ответника Ц. С. Х. по чл.288, ал.12 КЗ /отм./, поради което предявеният иск се явява изцяло основателен.

С оглед изхода на спора и съгласно разпоредбата на чл.78, ал.1 ГПК, право на разноски в настоящето съдебно производство има ищецът ГФ, поради което ответникът следва да бъде осъден да му заплати направените такива за държавна такса в размер на 6545,50 лв.

Водим от горното, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Ц. С. Х., ЕГН *****, с постоянен адрес: с.***, **ДА ЗАПЛАТИ** на Гаранционен фонд, гр.***, сумата **163 637,58 лв.**, представляваща общият размер на изплатени от ищеца обезщетения, лихви и разноски по щета № 210164/28.05.2015 г., ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска – 30.11.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, както и направените по делото разноски от **6 545,50 лв.** за заплатена държавна такса.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____